

PARTIJ ECONOMISCH APPEL

De **Partij Economisch Appel** (PEA) heeft slechts eenmaal aan verkiezingen deelgenomen: bij de Tweede-Kamerverkiezingen in 1963 behaalde de partij 37.554 stemmen (0.60%).

De groepering was ontstaan na de publicatie van een open brief van de Bredase reumatoloog J.P. van Waasbergen in *De Telegraaf* op 30 januari 1963. Hierin riep Van Waasbergen medestanders op om een Partij voor Belastinglachtoffers op te richten om zo ten strijde te trekken tegen de uitbuiting van grote delen van de bevolking door de fiscus. Van Waasbergen ontving op zijn oproep voldoende adhesiebetuigingen om een vergadering uit te schrijven op 9 februari 1963 in Rotterdam. Op deze vergadering werd de Partij Economisch Appel opgericht en een partijbestuur aangesteld. Niet Van Waasbergen maar de Rotterdamse zakenman G.E.A.K. Roskot werd voorzitter van de partij.

In de maanden na de oprichting voerde de PEA besprekingen met verschillende behoudende groeperingen. Het resulteerde in coalities met de in Den Haag zetelende Partij van Vrije Burgers van *Nieuwsbrief*-redacteur J. Fabius en met het Veteranen Legioen van H.C.G.J. Schmidt. Het contact met de **Liberale Staatspartij** van L.R.J. ridder van Rappard leidde daarentegen niet tot een samenwerkingsverband omdat het overwegend katholieke PEA-bestuur bezwaren maakte tegen de term 'liberaal'.

Onder aanvoering van J.J.M. Smits voerde de PEA een beperkte verkiezingscampagne. De partij trachtte voornamelijk door krantenadvertenties haar standpunten te verspreiden. Vereenvoudiging van het belastingstelsel, verlaging van de inkomstenbelasting en een kleinere, efficiëntere overheid waren de voornaamste trefwoorden in het program van de partij. Daarnaast kende het eisenpakket ook enige typisch conservatieve verlangens als de bevordering van de lichamelijke opvoeding van het volk, steun aan het zelfbeschikkingsrecht van Nieuw-Guinea en de Zuid-Molukken en verzet tegen de Publiekrechtelijke Bedrijfsorganisatie.

Na het lichtelijk teleurstellende verkiezingsresultaat viel de PEA uit elkaar. Smits en enige andere PEA'ers richtten de **Christen-Democraten Unie** op, die tot in de jaren tachtig een weinig succesvol bestaan had. De Partij van Vrije Burgers ging wederom op eigen houtje verder, terwijl PEA'ers als Schmidt en Van Waasbergen zich na het ehech van 1963 voortaan verre hielden van partijpolitiek.